EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJA (ES) 2020/2047

(2020. gada 20. oktobris)

ar konstatējumiem" kas ir neatņemama daļa no lēmuma par Eiropas Savienības 2018. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (EESK)

EIROPAS PARLAMENTS,

— ņemot vērā lēmumu par Eiropas Savienības 2018. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja,

— ņemot vērā Reglamenta 100. pantu un V pielikumu,

— ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas otro ziņojumu (A9-0188/2020),

A. tā kā saistībā ar budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru budžeta izpildes apstiprinātājiestāde vēlas uzsvērt, ka ir ļoti svarīgi panākt vēl spēcīgāku Savienības struktūru demokrātisko leģitimitāti, nodrošinot lielāku pārredzamību un pārskatatbildību, un īstenot uz sniegumu balstītas budžeta izstrādes koncepciju un cilvēkresursu labu pārvaldību,

B. tā kā, ņemot vērā Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) veiktās izmeklēšanas rezultātus un ieteikumus, Parlamenta Budžeta kontroles komiteja vēlas, lai Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (Komiteja) to informētu par pasākumiem, kas veikti pārkāpumu novēršanai,

1. atzinīgi vērtē uzlabojumus, kas veikti pārnesumu jomā saistībā ar budžeta pozīciju "Iestādes locekļi un delegāti", nosakot sešu nedēļu termiņu pieprasījumu par izdevumu atlīdzināšanu iesniegšanai; atzinīgi vērtē to, ka kopš 2019. gada 1. janvāra ir panākts pārnesumu samazinājums;

2. norāda, ka sakarā ar to, ka tika iesniegts vairāk atzinumu un ziņojumu, kuru sagatavošanā bija jāiesaista vairāk locekļu, palielinājās ceļa un citu izdevumu atlīdzināšanas izmaksas;

3. atzinīgi vērtē to, ka Komiteja ir paredzējusi ievērojami palielināt IT budžetu, lai atgūtu iekavēto, novērstu atšķirības attiecībā uz citām Savienības struktūrām un turpinātu īstenot 2019. gada jūnijā pieņemto Komitejas digitālo stratēģiju; ņem vērā centienus, kas jāīsteno nolūkā uzlabot tīkla jaudas un galalietotāju aprīkojumu, lai attālināti strādāt varētu 100 % darbinieku;

4. norāda, ka Komitejas jaunajā struktūrā, kas ir spēkā kopš 2020. gada 1. janvāra, juridiskais dienests tika tieši piesaistīts ģenerālsekretāram, un tika paziņots, ka tas veikts, lai palielinātu juridiskā dienesta pamanāmību un ietekmi un tas varētu sniegt juridisko atbalstu, izmantojot horizontālu pieeju; pieņem zināšanai Komitejas sniegto pamatojumu, taču pauž bažas par to, ka varētu tikt ietekmēta juridiskā dienesta autonomija un pilnīga neatkarība; aicina Komiteju nodrošināt, ka juridiskais dienests tiek oficiāli un sistemātiski iesaistīts Komitejas vissvarīgāko jautājumu risināšanā, neatstājot dažādu dienestu ziņā lēmumu par to, vai apspriesties ar šo dienestu; atzinīgi vērtē to, ka tika nostiprināta nodaļas "Komitejas locekļu darba nosacījumi" tiesībspēja, lai varētu risināt konkrētus jautājumus saistībā ar locekļu nolikumu; norāda uz pārdomām par to, lai pārtrauktu Komitejas mobilitātes politikas piemērošanu specializētajiem darbiniekiem, cita starpā juridiskajā dienestā, un aicina Komiteju ziņot budžeta izpildes apstiprinātājiestādei par šā procesa iznākumu;

5. apstiprina, ka Komiteja saņēma apliecinājumu par to, ka azbesta klātbūtne VMA ēkā apdraudējumu nerada un nav riska faktors parastai ēkas ekspluatācijai; tomēr norāda, ka neliels azbesta daudzums tika konstatēts, ko apstiprināja papildu analīze; atzīst, ka daži materiāli, kas satur azbesta šķiedras, atrodas ārpus VMA ēkas biroja telpām un ka renovācijas darbu izpildes posmā ir paredzēts atbrīvoties no visiem šiem materiāliem;

6. atbalsta Komitejas prasību pastiprināt visus centienus, lai ievērotu Parlamenta un Komitejas sadarbības nolīguma būtību; tomēr atgādina, ka saskaņā ar 2014. gada nolīgumu apmaiņā pret pavisam 36 tulkotājiem, kas tika nodoti Parlamenta rīcībā, Komiteja saņēma vien iespēju izmantot Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta pakalpojumus; norāda, ka tā rezultātā Komitejai nācās pieņemt darbā līgumdarbiniekus un izmantot tulkošanas ārpakalpojumus; ar bažām atzīmē – lai kompensētu tulkotāju štata samazināšanos, Parlaments ir piešķīris Komitejai papildu finansējumu, kas paredzēts rakstiskās tulkošanas ārpakalpojumiem, kā arī to, ka šo finansējumu Komiteja var pārdalīt, attiecīgos līdzekļus piešķirot citām politikas jomām, ja tie nav pilnībā izmantoti tulkošanas ārpakalpojumiem, kas iepriekšējos gadus arī tika darīts; uzskata, ka šāda kārtība neatbilst piesardzīgas un pareizas finanšu pārvaldības kritērijiem un turpmāk būtu jāpārskata;

Pašreizējā situācija

7. atgādina, ka *OLAF* 2020. gada janvāra ziņojumā ir secinājis, ka toreizējais Komitejas I grupas priekšsēdētājs ir saucams pie atbildības par aizskarošu izturēšanos pret diviem darbiniekiem, par neatbilstošu rīcību (nopietnu pārkāpumu) pret kādu Komitejas locekli un darbinieku un par pārkāpumu pret citiem I grupas sekretariāta darbiniekiem;

8. atgādina *OLAF* secinājumus par to, ka I grupas priekšsēdētājs ir izdarījis pārkāpumus attiecībā uz pienākumiem, kas izriet no Komitejas reglamenta un rīcības kodeksa; atgādina, ka *OLAF* iesaka Komitejai sākt atbilstošas procedūras attiecībā uz attiecīgo locekli, kā paredzēts Komitejas reglamenta 8. panta ceturtajā daļā, un veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu turpmākus aizskarošas izturēšanās gadījumus darba vietā no attiecīgā locekļa puses;

9. pauž nožēlu par to, ka vairāki darbinieki nepamatoti ilgi ir cietuši no psiholoģiskas vardarbības, ko veicis toreizējais I grupas priekšsēdētājs; pauž nožēlu par to, ka sakarā ar attiecīgā locekļa atrašanos augstajā amatā šis jautājums netika risināts un novērsts ātrāk ar Komitejā ieviestajiem aizskaršanas novēršanas pasākumiem; pauž nožēlu par to, ka pasākumi, kas veikti, lai aizsargātu cietušos līdz *OLAF* veiktās izmeklēšanas beigām, neapšaubāmi, bija improvizēti un nepietiekami, jo īpaši ņemot vērā spriedumu lietā F-50/15 ([1]), *FS pret Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju (EESK)*, no kura Komitejai būtu vajadzējis izdarīt secinājumus; ar bažām norāda, ka nepilnības iekšējās procedūrās izraisīja Komitejas administrācijas bezdarbību, kā rezultātā tika pārkāpts rūpības pienākums un pienākums ziņot *OLAF*; aicina Komiteju ņemt to vērā saistībā ar uzsākto attiecīgo lēmumu pārskatīšanu;

10. norāda, ka Komitejas priekšsēdētājs 2020. gada 17. janvārī saņēma *OLAF* ziņojumu un ieteikumus; norāda, ka 2020. gada 23. janvārī lieta tika nodota Komitejas Padomdevējai komitejai deputātu rīcības jautājumos; turklāt norāda, ka padomdevēja komiteja 2020. gada 28. aprīlī iepazīstināja ar saviem secinājumiem, attiecīgais loceklis tika aicināts iesniegt savus apsvērumus un Komitejas priekšsēdētājs aicināja Komitejas paplašināto prezidiju sniegt komentārus;

11. norāda, ka Komitejas Birojs ar balsu vairākumu pieņēma lēmumu prasīt attiecīgajam loceklim atkāpties no savu I grupas priekšsēdētāja pienākumu pildīšanas un atsaukt savu kandidatūru Komitejas priekšsēdētāja amatam; norāda, ka Birojs atbrīvoja attiecīgo locekli no atbildības par visām darbībām, kas saistītas ar personāla pārvaldību vai administrēšanu; norāda, ka Birojs uzdeva ģenerālsekretāram veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka gadījumā, ja prokurors uzsāktu procesu pret attiecīgo locekli, Komiteja šajā procesā iesniegtu civilprasību; norāda, ka Birojs uzdeva ģenerālsekretāram paziņot šo lēmumu *OLAF* un Parlamentam; norāda, ka šo lēmumu vajadzības gadījumā var paziņot arī citām dalībvalstu iestādēm vai struktūrām;

12. ar bažām norāda, ka Komitejas Biroja lēmumu attiecībā uz toreizējo I grupas priekšsēdētāju nebija iespējams pilnībā izpildīt, izmantojot Komitejas iekšējās procedūras; norāda, ka attiecīgais loceklis nolēma atsaukt savu kandidatūru Komitejas priekšsēdētāja amatam gandrīz četrus mēnešus pēc Biroja lēmuma pieņemšanas un arī tad tikai pēc savas iniciatīvas; ar bažām norāda, ka, neraugoties uz *OLAF* konstatējumiem un Biroja lēmumu, attiecīgais loceklis var

([1]) Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2016. gada 12. maija spriedums – *FS pret Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju (EESK)*, F-50/15, ECLI:EU:F:2016:119.

uzspiest savu gribu un līdz sava pilnvaru termiņa beigām palikt I grupas priekšsēdētāja amatā; aicina Komiteju turpināt pārskatīt Komitejas reglamentu un rīcības kodeksu, lai turpmāk novērstu šādu situāciju;

13. norāda, ka *OLAF* ir iesniedzis lietu Beļģijas iestādēm un ka Beļģijas prokurors uzsāk tiesvedību pret attiecīgo locekli, jo saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem par psiholoģisku vardarbību var uzsākt kriminālvajāšanu; norāda, ka Komitejas plenārsēdē 2020. gada jūlija sanāksmē tika nolemts atcelt attiecīgā locekļa imunitāti, lai Beļģijas prokurors varētu turpināt tiesvedību;

14. norāda, ka šajā gadījumā Komitejas pieļauto pārkāpumu dēļ ir zaudēti ievērojami publiskie līdzekļi attiecībā uz juridiskajiem pakalpojumiem, slimības atvaļinājumu, cietušo aizsardzību, produktivitātes samazināšanos, Biroja un citu struktūrvienību sanāksmēm u. c.; tādēļ uzskata, ka tas rada bažas attiecībā uz pārskatatbildību, budžeta kontroli un labu cilvēkresursu pārvaldību Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās; šajā sakarībā atgādina, ka Revīzijas palāta Īpašajā ziņojumā Nr. 13/2019 "Revidēto ES iestāžu ētikas satvari: iespējami uzlabojumi" ir norādījusi, ka ētiska rīcība publiskajā pārvaldē veicina labāku finanšu pārvaldību un vairo sabiedrības uzticību un ka jebkāda veida neētiska rīcība, ko pieļauj Savienības iestāžu un struktūru darbinieki un locekļi, piesaista lielu sabiedrības uzmanību un mazina uzticību Savienības iestādēm;

15. pauž izbrīnu par to, ka Komitejas tīmekļa vietnē ir izvietots attiecīgā locekļa kā I grupas priekšsēdētāja paziņojums, kas patiesībā ir nekas cits kā personīgais viedoklis, ko viņš paudis savai aizstāvībai, papildus vainu pastiprinošajam apstāklim saistībā ar to, ka lietas vai nu jau tiek izskatītas, vai arī, paredzams, tiks izskatītas Savienības tiesu iestādēs un Beļģijas iestādēs; pauž dziļu nožēlu par to, ka nesaskaņas starp Komitejas prezidiju un I grupas prezidiju nonākušas atklātībā šādā veidā, ārkārtīgi negatīvi ietekmējot Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru reputāciju un uzticamību;

16. atzinīgi vērtē to, ka Komiteja ir uzsākusi padziļinātu novērtējumu un pārdomu procesu par spēkā esošo vispārējo sistēmu, atbalstot tās nulles tolerances politiku attiecībā uz jebkādu rīcību, kas varētu apdraudēt cilvēka cieņu; norāda, ka šā procesa mērķis ir apzināt iespējamos trūkumus un tajā tiek īstenoti centieni rast turpmākus uzlabojumus darbinieku un locekļu interesēs;

17. prasa Komitejai informēt budžeta izpildes apstiprinātājiestādi par visām pašlaik notiekošajām *OLAF* izmeklēšanām un par jaunu *OLAF* izmeklēšanu sākšanu attiecībā uz Komitejas locekļiem vai darbiniekiem saistībā ar aizskarošu izturēšanos vai jebkādām citām bažām;

18. norāda, ka Civildienesta noteikumi neattiecas uz Komitejas locekļiem, jo viņi nav darba ņēmēji, bet ir iecelti par Komitejas locekļiem; konstatē, ka šis apstāklis nav liedzis citām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām ieviest īpašus, atbilstīgus un lietderīgus noteikumus, kas piemērojami to locekļiem; šajā sakarībā, piemēram, atgādina, ka Reģionu komitejas Rīcības kodeksa 8. panta 4. daļa aizliedz pārkāpumu izdarījušajam loceklim tikt ievēlētam par Komitejas amatpersonu un, ja loceklis jau ieņem šādus amatus, noteikumos paredzēts viņu no tiem atbrīvot; atzinīgi vērtē to, ka pēc pārdomām, kas jau ir ilgušas vairāk nekā divus gadus, Komiteja ir gatava apsvērt papildu uzlabojumus savā sistēmā; uzskata, ka minētais laikposms ir bijis nesamērīgi ilgs; pauž nožēlu par to, ka pēc iepriekš minētā laikposma Komiteja var tikai ierosināt locekļu informētības palielināšanas un apmācības pasākumus, neraugoties uz to, ka ir nepārprotami nepieciešami papildu pasākumi, kā norādīts Eiropas Ombuda ziņojumā par cieņu darbā ES iestādēs un aģentūrās (SI/2/2018/AMF) un Parlamenta ieteikumos;

19. prasa Komitejai informēt budžeta izpildes apstiprinātājiestādi par procedūrām un procesiem, ko Komiteja ir īstenojusi vai ir paredzējusi īstenot ar mērķi turpmāk novērst uzmākšanās gadījumus vai līdzīgas problēmas attiecībā uz darbiniekiem, lai nodrošinātu, ka neatkārtojas līdzīgi nožēlojami notikumi, kas ir izraisījuši negatīvu publicitāti un kaitējuši Komitejas reputācijai;

20. atzinīgi vērtē konfidenciālo konsultantu skaita pieaugumu, lai uzlabotu neoficiālo procedūru un darbinieku iespēju paust bažas par jebkādu iespējamu aizskarošas izturēšanās situāciju;

21. atzinīgi vērtē Komitejas pārdomu procesu, kura rezultāti tiks izmantoti, lai sīki izstrādātu rīcības plānu nolūkā pilnveidot nulles tolerances politiku pret aizskarošu izturēšanos Komitejā, lai nodrošinātu, ka šāda rīcība nekad netiks pieļauta; atzinīgi vērtē un atbalsta pašreizējo pārskatīšanas dokumentu kopumu attiecībā uz aizskarošu izturēšanos, trauksmes celšanu un disciplinārajām procedūrām, kas vēl vairāk uzlabos mehānismus, kuri ļaus darbiniekiem iesniegt oficiālas sūdzības par aizskarošu izturēšanos un uzlabos attiecīgo juridisko struktūru stabilitāti; tomēr atgādina, ka Komiteja jau gadiem ilgi ir ziņojusi Parlamentam par šo procesu un ka tikai tagad, šķiet, tiek veikti konkrēti pasākumi; atzinīgi vērtē to, ka ir izveidota darba grupa, kurā darbojas administrācijas un personāla komitejas pārstāvji un kuras mērķis ir apkopot pēc iespējas plašāku informāciju, lai veiktu uzlabojumus; pauž vilšanos par to, ka Komitejas pēdējo gadu laikā gūtie panākumi ir minimāli, neraugoties uz Parlamenta precīzajiem ieteikumiem, mudinot Komiteju ieviest noteikumus un procedūras attiecībā uz locekļiem, kas iesaistīti uzmākšanās gadījumos;

22. atzinīgi vērtē dažādu izpratnes veicināšanas iniciatīvu turpināšanu, lai attiecīgi informētu darbiniekus par turpmākajiem pasākumiem pēc kampaņas *Respect@work*; atzinīgi vērtē mācību pasākumu organizēšanu, lai nodrošinātu, ka darbinieki apzinās attiecīgās ētiskās un organizatoriskās vērtības un ar tām saistītos noteikumus un procedūras.